U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Jaroslava Vlašína a soudců JUDr. Milana Kamlacha a JUDr. Marie Součkové v právní věci žalobkyň: **a) T. V.**, **b) K. V.**, zastoupena žalobkyní a), proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, o kasační stížnosti žalobkyň proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 11. 3. 2004, č. j. 59 Az 178/2003 – 42,

t a k t o :

I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**

II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Včas podanou kasační stížností napadly žalobkyně rozsudek Krajského soudu v Ostravě ze dne 11. 3. 2004, kterým byla zamítnuta jejich žaloba proti rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 23. 11. 2003 č. j. OAM-5973/VL-10-12-2003. Rozhodnutím správního orgánu byla zamítnuta žádost žalobkyň o udělení azylu jako zjevně nedůvodná podle ust. § 16 odst. 1 písm. g) zákona č. 325/1999 Sb. V podané kasační stížnosti žalobkyně uváděly důvody jež by bylo možno podřadit pod ust. § 103 odst. 1 písm. b) s. ř. s. Skutkově však k těmto důvodům nic bližšího neuvedly. Závěrem navrhly zrušení napadeného rozsudku a vrácení věci Krajskému soudu v Ostravě k dalšímu řízení. Zároveň požádaly o ustanovení advokáta ex offo, o tlumočníka do ukrajinského jazyka a o přiznání odkladného účinku podané kasační stížnosti.

Žádost o ustanovení advokáta ex offo byla zamítnuta usnesením Krajského soudu v Ostravě ze dne 6. 8. 2004, které nabylo právní moci dne 26. 8. 2004. Usnesením ze dne 9. 3. 2005 pak byly žalobkyně vyzvány, aby doložily do spisu plnou moc udělenou advokátovi, který je bude zastupovat v řízení o kasační stížnosti a doplnily chybějící předepsané náležitosti kasační stížnosti. K tomu jim byla stanovena lhůta jednoho měsíce, zároveň byly žalobkyně poučeny o následcích nesplnění výzvy. Výzva jim byla zaslána v ukrajinském jazyce a doručena dne 7. 4. 2005. Žalobkyně ve stanovené lhůtě ani do dne rozhodnutí Nejvyššího správního soudu však plnou moc do spisu nedoložily a nedostatky kasační stížnosti neodstranily.

Podle ust. § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, jestliže o téže věci již rozhodl nebo o téže věci již řízení u soudu probíhá

nebo nejsou-li splněny jiné podmínky řízení a tento nedostatek je neodstranitelný nebo přes výzvu soudu nebyl odstraněn, a nelze proto v řízení pokračovat.

Po zvážení výše uvedených skutečností dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že podmínky řízení nejsou splněny. Žalobkyně pro řízení o kasační stížnosti nejsou zastoupeny advokátem jak předepisuje ust. § 105 odst. 2 s. ř. s. Jedná se o odstranitelný nedostatek podmínek řízení. Krajský soud vyzval žalobkyně k odstranění uvedeného nedostatku, na výzvu však jmenované nijak nereagovaly, přestože byly poučeny o následcích nesplnění výzvy. Svojí povahou odstranitelný nedostatek podmínek řízení se tak i přes výzvu soudu odstranit nepodařilo. Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost žalobkyň podle ust. § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. ve spojení s ust. § 120 s. ř. s. odmítl. Vzhledem k rozhodnutí ve věci samé nerozhodoval již Nejvyšší správní soud o žádosti o přiznání odkladného účinku podané kasační stížnosti.

Kasační stížnost byla odmítnuta, Nejvyšší správní soud proto rozhodl tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti (§ 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s ust. § 120 s. ř. s.).

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3 s. ř. s.).

V Brně dne 21. července 2005

JUDr. Jaroslav Vlašín
předseda senátu